

Motion till riksdagen 2011/12: MJ272

av **Katarina Brännström (M)**

Stärkt äganderätt inom allemansrätten

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att äganderätten inom allemansrätten bör stärkas och reglerna för utnyttjande av annans mark förtydligas.

Motivering

Allemansrätten, unik i sitt slag, är en väl etablerad rätt i grundlagen i Sverige och är viktig att värna om. Allemansrätten innebär att man har rätt att röra sig fritt på annans mark och plocka svamp, bär och blommor och vandra, utan markägarens tillstånd. Man får även campa enstaka nätter och göra upp eld, ta sig fram på land och i vattendrag och rasta. Tack vare allemansrätten är Sverige ett mer attraktivt turistland.

Dock innebär allemansrätten inte bara rättigheter; den innebär även skyldigheter och begränsningar. Man får inte skräpa ner eller göra slitage och man får inte vistas på tomtmark eller nära boenden. Åkermark och planteringar är känsliga och ingår därför inte i allemansrätten. Tyvärr respekterar inte alla vad som gäller och vissa har utnyttjat rätten på ett felaktigt sätt.

Problem uppstår då många använder samma område ofta, till exempel i närheten av tätorter eller vid organiserade verksamheter. Detsamma gäller storskalig bär- eller svampplockning med syfte att sälja svampen eller bären vidare. Den som äger mark med högt värde ur natur- eller turistsynpunkt riskerar att få många besök och många människor som rör sig på markerna. Detta kan upplevas som intrång om det inte sker med hänsyn till naturen och markägaren. Det skapar även slitage och förstöring om man utnyttjar mark och skog utan omtanke om naturen. Därför bör äganderätten inom allemansrätten stärkas eftersom kommersiellt utnyttjande av annans mark skapar vinst för arrangören medan det ofta medför skador och kostnader för markägaren.

Fel! Okänt namn på

En stärkt äganderätt inom allemansrätten måste inkludera att markägarens tillstånd krävs när intrånget är större än vad som kan anses rymmas inom allemansrätten, det vill säga när skadorna och olägenheterna är större än vad markägaren skäligen skall behöva tåla. Det bör klart framgå vad som ingår i allemansrätten och när tillstånd för aktiviteter och arrangemang av större mått krävs. Om inte allemansrätten förtydligas så är risken stor att kommande generationer inte får njuta av skog och mark på det sätt vi kan idag.

Stockholm den 26 september 2011

Katarina Brännström (M)